ΛΕΠΤΑ 15 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Δευτέρα 27 Μαΐου 1919 — ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ:
Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ

Έτος Γ'.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ἀριθμὸς 807

ΙΔΗ ΚΑΙ ΠΑΝΟΡΜΟΣ

Ἐλέχθη καὶ ἐβεβαιοῦτο χθὲς ὅτι συνεφωνήθη μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἔξωθεν τῶν Κυδωνιῶν εὑρισκομένου ἐκ βασιβοζούκων καὶ Τούρκων στρατιωτῶν συρφετοῦ νὰ τεθοῦν δρόσημα καὶ νὰ χαραχθῇ οὐδετέρα ζώνη.

Τοῦτο ἤρκεσε νὰ ἀπογοητεύσῃ πολλοὺς ὡς σημαῖνον δῆθεν τὴν μέχρι Κυδωνιῶν ἔκτασιν τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς, ὅτι ἔξωθεν τῶν Κυδωνιῶν τερματίζεται πρὸς βορρᾶν τὸ παραχωρούμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα τμῆμα τῆς Δυτικῆς Ἀσίας.

Ὑπῆρχε μία σχετικὴ ἀπὸ καιροῦ εἴδησις, ὅτι ἀπὸ Κυδωνιῶν ἄρχεται τὸ παραχωρούμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα τμῆμα καὶ ἕνας σχετικὸς χάρτης ἀπὸ καιροῦ ἐκδοθεὶς μὲ ὅρια ἐκεῖθεν ἀρχόμενα.

Ἀμφότερα ἀνεπολοῦντο εἰς τὴν μνήμην τῶν πολλῶν χθὲς καὶ ηὔξανον τὴν ἀπογοήτευσιν.

Οὔτε ἡ εἴδησις ὅμως οὔτε ὁ χάρτης ἦσαν ἐπίσημοι. Εἰδήσεις ἐκυκλοφόρησαν καὶ κυκλοφοροῦν ἀκόμη καθ' ἑκάστην ἀλληλοσυγκρουόμεναι καὶ χάρται ἐξεδόθησαν καὶ ἐκδίδονται ἀκόμη μὲ διάφορα ἕκαστος ὅρια, χωρὶς ὅμως ἐπισημότητα οὔτε οἱ μὲν οὔτε οἱ δέ.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπίσημον καὶ βέβαιον εἶναι ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπεδικάσθη ἡ Δυτικὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ μηνὸς ἤδη ἐξακολουθεῖ τὴν κατάληψιν αὐτῆς καὶ ὅτι οἱ ἀξιώσεις τὰς ὁποίας διεξεδίκησεν ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Ἀρχηγοῦ της πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν, ἐκτείνονται μέχρι τῆς Ἴδης καὶ μέχρι Παλόρμου.

Ἀφ' οὗ δὲ κατελήφθησαν αἱ Κυδωνίαι διαχιλίους δύο λόγους πρέπει νὰ θεωρῆται ἀσφαλὴς καὶ ἡ κατάληψις τῆς πέραν τῶν Κυδωνιῶν περιοχῆς μέχρι τῆς Ἴδης. Εἰς τὸ ὅρος τοῦτο εἶναι τὰ φυσικὰ ὅρια, ἀλλὰ ὄχι μόνον τὰ φυσικὰ καὶ τὰ γεωργικὰ καὶ τὰ ἐμπορικό, καὶ τὸ κυριώτερον ὅλων τὰ πολιτικά.

Ἀπὸ τῆς Ἴδης μέχρι τῶν Κυδωνιῶν, ὅπου ἀνθοῦσι τόσαι ἑλληνικαὶ κοινότητες καὶ ὅπου ἡ πλειονότης εἶναι ἑλληνική, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνσφηνωθῇ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Οὔτε εἶναι ἰσχυρὸς ὁ λόγος ὅτι ἡ Τουρκία πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἕνα λιμένα. Ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖος ὁ λιμὴν οὗτος, ἔχει ὁ Εὔξεινος τοιούτους, ἔχει καὶ ἡ Προποντὶς ἐν ἀνάγκῃ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ παραχωρήσῃ ἐμπορικὴν διέξοδον εἰς ἕνα τῶν λιμένων της. Ἐνῷ δὲν θὰ ἦτο καθόλου ἄδικον νὰ μείνῃ τὸ Τουρκικὸν κράτος, τὸ αἶρον τόσων αἰώνων ἁμαρτίας, χωρὶς λιμένα, ἀφ' οὗ εἰς τοῦτο κατεδικάσθη ἡ Αὐστρία, χώρα βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ καὶ ὀλιγώτερον ἁμαρτωλὴ τῆς Τουρκίας.

Οἱ Σύμμαχοι ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον καὶ ἐπιβαλλόμενον νὰ ἐκτοπίσωσι τὴν Βουλγαρίαν ἐκ τοῦ Αἰγαίου χάριν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἔχῃ οὕτη συνοχὴν καὶ νὰ γειτνιάζῃ πρὸς τὸ διεθνοποιηθησόμενον κράτος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δικαιοῦται νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις περισσοτέρας παντὸς ἄλλου ἐν τῷ μέλλοντι.

Δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν διὰ τὸν ἄνω λόγον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ἀφήσωσι τὴν Τουρκίαν ἐνσφηνωμένην μεταξὺ Ἴδης καὶ Κυδωνιῶν, ὁπότε ἡ Ἑλλὰς θὰ χωρισθῇ τῆς διεθνοῦς περιοχῆς τῶν Στενῶν, τόσον δὲ ἀπομεμακρυσμένη θὰ εἶναι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ της κράτους.

Ἀλλὰ συνηγοροῦν καὶ ἄλλοι λόγοι, τοὺς ὁποίους περιττὸν νὰ ἀναπτύσσωμεν, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Μικρασιατικὴ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ὅρια μέχρι τῆς Ἴδης μὲν ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέχρι τῆς Παλόρμου δὲ τοὐλάχιστον ἐν τῇ Προποντίδι.

Καὶ οἱ λόγοι ὅλοι αὐτοὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παροραθῶσιν.

Ἡ ἐκ τῆς εἰδήσεως τῶν ὁρισμῶν τῆς οὐδετέρας ζώνης προκληθεῖσα ἀνησυχία δὲν εἶναι διὰ τοῦτο καθόλου δικαιολογημένη.

Τίποτε δικαιότατον ἀπὸ τὸ νὰ ὑψωθοῦν τὰ ἐνοίκια.

Δικαιοῦται τὰ διαιτολογητικὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἡμερομισθίου τῶν ἔργοτῶν στραγαλοποιῶν τῶν δημιουργῶν τῆς ἐθνικῆς ταύτης βιομηχανίας καὶ συμπεροίνω.

—Ἐπιβάλλεται ἀφεύκτως νὰ ὑπερτιμηθοῦν τὰ στραγάλια.

Μελετῶ ἐπισταμένως τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐκφορτωτῶν ἀκόμη προκειμένου νὰ ἐκφορτωθῇ καὶ ἕνα κουτὶ στίρτα καὶ καταλήγω.

—Νὰ πληρώσουμε καὶ εἰς τὸν πτωχόν, ἀλλ' ἔντιμον ἐργάτην, τὸν ἐκφορτωτὴν δραχμὴν μίαν διὰ νὰ ἐκφορτώσῃ ἕνα κουτὶ σπίστα.

Μοῦ ἐξηγοῦν οἱ ἀναξίδες πόσον εἶνε δίκαιον ὅταν πέσω εἰς χεῖρας των νὰ μοῦ πέρνουν τὸ πορτοφόλι καὶ πείθομαι.

—Ἂς μοῦ πάρουν καὶ τὸ πορτοφόλι οἱ πτωχοὶ αὐτοὶ βιοπαλαισταί.

Μοῦ ἀναπτύσσει κλαίων ὁ ἐμπορορράπτης τὴν ἀνάγκην ποὺ τοῦ ἐπέβαλλε νὰ φθάσῃ ἡ ἀναπήγησις ἑνὸς κουστουμιοῦ εἰς τετρακοσίας δραχμὰς καὶ τοῦ ἀπαντῶ.

—Ἔχεις δίκαιο.

Θρηνεῖ ὁ ἀρτοπαραγωγός ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ζήσῃ ἂν δὲν διπλασιασθῇ ἡ ἀμοιβή του κατὰ ἐνδυμασίαν καὶ μὲ συγκινεῖ.

—Νὰ διπλασιασθῇ πτωχὲ ἄνθρωπε. Μόνον παῦσε τὰ δάκρυα.

Ζητοῦν καὶ πέρνουν τριπλασίους μισθοὺς οἱ ἠθοποιοί, οἱ ἐργάται σκηνῆς κλπ. ὅπερ μεταφράζεται ἀμέσως εἰς τριπλάσιον εἰσιτήριον, ὅπερ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁ κόσμος καὶ τὸ εὑρίσκω δικαιότατον.

—Εἶνε κοινωνικὸν καθῆκον νὰ προστατευθοῦν οἱ πτωχοὶ ἐργάται τῆς τέχνης.

Ἡ δεσποινὶς Μαργκερίτ ντὲ πρὶ-φὶξ, ἡ ὁποία ἄλλοτε μὲ δέκα δραχμὰς ἦτο τὸ εὐθυμότερον καναρίνι τοῦ κόσμου, χρειάζεται τώρα διὰ νὰ εὐθυμήσῃ ἑκατὸ τὸ ὀλιγώτερον.

—Ἂς μὴ φέρωμεν ἐμπόδια εἰς τὴν εὐθυμίαν τῆς διδὸς Μαργκερίτ ντὲ πρὶ-φὶξ, ἡ ὁποία καὶ εἶνε εὐθυμία τῆς κοινωνίας.

Βυθίζομαι ἐμβριθῶς εἰς τὴν μελέτην περὶ φορολογίας ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ συμφωνῶ ἀπολύτως μετὰ τοῦ κ. Νεγροπόντη.

—Οὐδεὶς φόρος δικαιότερος ἀπὸ συστάσεως ὑπουργείων Οἰκονομικῶν.

Διεξέρχομαι τὰ ὑπομνήματα τῶν ἐμπορικῶν συλλόγων, τῶν ἑταιρειῶν, τῶν μεγαλοπαραγωγῶν περὶ αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῆς ἀγορᾶς κατότιν τοῦ φόρου τούτου καὶ φθάνω εἰς τὸ συμπέρασμα.

—Οὐδέποτε οἱ νόμοι τῆς λογικῆς ἐχρησιμοποιήθησαν ἀκριβέστερον.

Ὅλοι ἔχουν δίκηο. Καὶ οἱ παραγωγοὶ καὶ οἱ ἑταῖροι τοῦ κτηματικοῦ συνδέσμου καὶ οἱ ἐφοπλισταί, καὶ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος καὶ οἱ ἐργάται καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ δὶς Μαργκερὶτ ντὲ περὶ φὶξ. Πάντες ἀναγνωρίζουν τὰς ἀνάγκας ἀλλήλων καὶ ἐγκρίνουν τὰς αἰτουμένας αὐξήσεις, ζητοῦντες τὴν ἔγκρισιν ἀκολούθως καὶ διὰ τὰς ἰδικάς των. Ἀπορῶ μάλιστα πῶς ὁμιλοῦν περὶ πάλης καὶ ἀντιθέσεως τῶν τάξεων. Οὐδέποτε οἱ κοινωνικαὶ τάξεις συνεργάσθησαν τόσον φιλικῶς καὶ ἐπὶ κοινῷ ἀγαθῷ. Οἱ σιγαροποιοὶ ἐζήτησαν αὔξησιν διὰ τὰ ἐργατικὰ καὶ οἱ καπνεμπορομήχανοι τὴν ἔδοσαν προσθέσαντες εἰς τὴν τιμὴν τοῦ πακέττου ὄχι μόνον τὴν ἐργατικὴν αὔξησιν, ἀλλὰ καὶ πρόσθετον ἰδικήν των. Ἡ ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ περιοδικὴ αὐτὴ αὔξησις ἔφθασεν αἰσίως τὸ πακέττο εἰς μίαν καὶ δεκαπέντε. Ἀνάλογα συνέβησαν μὲ ἅπαντας τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἐργοδότας των. Τὸ κράτος ἐξ ἄλλου ἐπέβαλε μὲν τὸν φόρον τῆς καθαρᾶς προσόδου, ὅστις κρίνεται ὡς φόρος τοῦ μεγάλου εἰσοδήματος, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως συζητεῖ περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἥτις διαρρύθμισις ἐστὶ φορολογία τῶν ἀκτημόνων ἐνοικιοστῶν. Ὅλοι ὅσοι ζητοῦν ἐπιτυγχάνουν. Οὐδεὶς τοὺς ἀρνεῖται τίποτε.

Εὑρισκόμεθα πρὸ τεροστίας συνομοσπονδίας τῶν αἰτούντων αὐξήσεις, εἰς τὴν ὁποίαν συνομοσπονδίαν συνυπάρχουν ἀλληλοϋποστηριζόμεναι ὅλαι αἱ ὠργανωμέναι τάξεις. Ὑπάρχει θὰ εἰπῇ τὸ πλῆθος τὸ ἀνοργάνωτον, ὁ λαὸς ποὺ δὲν εἶχε τὴν τύχην ν' ἀνήκῃ εἰς τὰς τάξεις αὐτὰς καὶ ὁ ὁποῖος πληρόνει ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ἁρμονικῆς αὐτῆς συνομοσπονδίας. Ἀλλὰ δὲν ἀξίζει νὰ ὁμιλῇ κανεὶς περὶ ἀνοργανώτων. Ἄλλως τε εἶνε αἱ τάξεις ποὺ δὲν ἔχουν ἰδεώδη. Ἂν εἶχον ἰδεώδη θὰ εἶχον σωματεῖα καὶ βουλιμίαν. Ἐρωτήσατε περὶ τούτου πάντας τοὺς ἄλλους τοὺς ὠργανωμένους.

Μ.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ «Αἰῶνος» τοῦ Μιλάνου γράφει:

Τί θὰ συμβῇ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ; Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη ἐφαίνετο ὅτι ἤθελαν νὰ προβοῦν ἄνευ ἑτέρου τινὸς εἰς τὴν τελείαν αὐτῆς ἐκκαθάρισιν καὶ ὅτι ἀτεφεύγον μάλιστα νὰ συνάψουν Συνθήκην εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας. Δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ζητήσουν ἀπὸ ἕν Κράτος νὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην του. Τὰ πάντα ὅθεν θὰ περιωρίζοντο εἰς μίαν συμφωνίαν μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων διὰ τὴν κατανομὴν ἐντολῶν ἐν Ἀσίᾳ καὶ καθορισμὸν τοῦ κοθεστῶτος τῶν Στενῶν. Ἐν τούτοις κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας παρέστημεν εἰς μίαν ριζικὴν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως. Τί θὰ προέλθῃ λοιπὸν ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου σχετικῶς πρὸς τὴν τύχην τῆς Τουρκίας; Ὅπως διατυπώσῃ τις μίαν πρόβλψιν ἀνάγκη πρῶτον νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ διπλωματικὰ προηγούμενα τοῦ ζητήματος.

Αἱ μυστικαὶ συνθῆκαι

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον αἱ συμφωνίαι τῶν Δυνάμεων διὰ τὴν τύχην τῆς Τουρκίας παρέμειναν μυστικαί. Ἐν τῇ Δύσει καὶ πρὸ παντὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπεκράτει ἡ τάσις τῆς ἀποκρύψεως ὅτι ἀπεφασίσθη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἀλλ' εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἕνεκα λόγων ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, ἡ Κυβέρνησις ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ διαπράξῃ ἀκριτομυθίας τινάς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Σαζόνωφ τὴν 23ην Φεβρουαρίου 1916 ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Δούμαν ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἡ Ρωσσία θὰ εἶχεν ἀνοικτὴν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν Μεσόγειον.

Κατηγορηματικώτερος ὁ πρωθυπουργὸς Τσεπόφ τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1916 ἀνήγγειλεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1915 ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία, τῇ συναινέσει καὶ τῇ Ἰταλίας, εἶχον ἐγγυηθῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν κατοχὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Στενῶν. Ἕνεκα τῆς βαθείας ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἡ εἴδησις προεκάλεσεν εἰς τὴν Δύσιν καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια, αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις ἀπεπειράθησαν νὰ διαψεύσουν τὴν διαβεβαίωσιν. Ἀλλ' ἓν ἔτος βραδύτερον αἱ δημοσιεύσεις τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων ἐπέτρεψαν νὰ γνωσθοῦν μερικαὶ μυστικαὶ συνθῆκαι καὶ νὰ ἀνασκευασθῇ τὸ περιεχόμενον τῶν ἄλλων.

Ὁ ἀκρωτηριασμὸς τῆς Τουρκίας

Ἡ παραχώρησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ρωσσίαν ἐγένετο κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαρτίου τοῦ 1915.

Ἡ Ρωσσία ἐπετύγχανε διὰ τῆς Συνθήκης αὐτῆς τὴν κυριαρχίαν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἐρζερούμ, Τραπεζοῦντος, Βὰν καὶ Βιτλὶς καὶ μέρος τοῦ Κουρδιστάν, ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς γραμμῆς Μοὺς—Σὲρτ—Ἴλιν—Ὀμὰρ—Ἀματὰ—Περσικὰ σύνορα.

Τὸ μερίδιον τῶν Ἰταλῶν

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα νὰ ἐξάρωμεν ἓν γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὡς ὁ πρῶτος κρίκος μιᾶς ἁλύσσου συνδεομένης ἀναποστάσεως πρὸς τὰ γεγονότα τῶν ἡμερῶν. Μόλις ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῆς συμφωνίας ὁ κ. Σονῖνο δι' ὑπομνήματος του πρὸς τὸν λόρδον Μπάλφουρ ὑποβληθέντος διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ μας μαρκησίου Ἰμπεριάλι, ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 8ου ἄρθρου τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο — κατὰ τὸ κείμενον τὸ δημοσιευθὲν ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων καὶ τὸ ὁποῖον παραδόξως παρεμορφώθη ὑπὲρ ἡμῶν ἴσως διὰ νὰ ἐξάρῃ καλλίτερον τὴν ἄποψιν τοῦ Ἰταλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ — ἔλεγεν: «Ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρεττανία καὶ ἡ Ρωσσία ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ Ἰταλία ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν διατήρησιν ἰσορροπίας δυνάμεων ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ἀναγνωρίζουν ὅτι ἔχει πᾶν δικαίωμα ἐν περιπτώσει διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας εἰς μερίδιον ἴσον πρὸς τὸ ἰδικόν των καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας τὴν γειτνιάζουσαν πρὸς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀτταλείας, ὅπου ἡ Ἰταλία ἀπέκτησεν ἤδη δικαιώματα καὶ ἰδιαίτερα συμφέροντα καθοριζόμενα ἐν τῇ Ἰταλοβρεττανικῇ συμφωνίᾳ.

Τὸ ἄρθρον οὕτω διατυπωμένον—ὡς ἀνεδημοσιεύθη πανομοιοτύπως καὶ ἐν τῷ «Ρωμαίῳ Παρατηρητῇ»—εἶχε διατύπωσιν ὁποωσδήποτε ἀκριβῆ. Οὕτω θὰ εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν μερίδιον ἴσον πρὸς τὸ τῶν Συμμάχων, ὄχι μόνον λόγῳ ἐκτάσεως καὶ ἀριθμοῦ κατοίκων, ἀλλὰ καὶ λόγῳ παραγωγικῆς ἀξίας. Ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς σημασία δὲν εἶναι αὕτη. Ἐκεῖνο ὅπερ βεβαιοῦται ἐν τῷ «Παρατηρητῇ» δὲν εἶναι εἰλημμένον ἐκ τοῦ ἀληθοῦς κειμένου τῆς Συνθήκης, ἀλλ' ἐκ μιᾶς ἐκ τόσων ἐκδόσεων τῶν γινομένων ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ βραδυκίνητος Σονῖνο

Ὁποωσδήποτε αἱ συνεννοήσεις αἱ ἀρξάμεναι ἐν Λονδίνῳ ἐτερματίσθησαν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Μοριέννης κατ' Αὔγουστον τοῦ 1917. Διὰ τῆς συμφωνίας ταύτης Γαλλία καὶ Ἀγγλία, τῇ συναινέσει καὶ τῆς Ρωσσίας, ἐξησφάλιζαν εἰς τὴν Ἰταλίαν—ὡς ἀντιστάθμισμα ἐκείνων τὰ ὁποῖα προκαταβολικῶς εἶχον ἐξασφαλίσει εἰς ἑαυτούς—τὸ σαντζάκιον τῆς Ἀτταλείας ἐν τῷ βιλαετίῳ Ἰκονίου καὶ τὸ βιλαέτιον Ἀϊδινίου μετὰ τῆς Σμύρνης. Ἀκόμη μίαν φορὰν ὁ ἐντιμώτατος Σονῖνο ἐπεδείκνυε τὴν ἀνικανότητά του νὰ κινηθῇ χωρὶς νὰ περιπλέξῃ κάτου τοὺς πόδας του. Πράγματι ἦτο γνωστὸν ὅτι δὲν εἶχε μόνον προσφερθῇ ἡ Σμύρνη εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ Μάρτιον τοῦ 1915, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διεφαίνετο μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ζωηρὰ ἀπελευθερωτικὴ κίνησις μετοξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης ἀπετέλουν πάντως τὴν μειονοψηφίαν τῆς πόλεως (!), ἀλλ' ἀντεπροσώπευον τὸ μᾶλλον ἀνεπτυγμένον καὶ τὸ πλουσιώτερον στοιχεῖον.

Ἀντεπροσώπευον τὸν μᾶλλον ἀσφαλῆ σταθμὸν τοῦ Ἰταλικοῦ ἐμπορίου πρὸς τὸ ἐσωτερικόν. Καὶ ἡμεῖς ἀντὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τοὺς διατηρήσωμεν φίλους, τοὺς ἐξηγριώσαμεν μὲ τὰς τεχνητὰς ταραχὰς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν, καθ' ἣν προσεπαθοῦμεν νὰ τοὺς σύρωμεν ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν μας, ἂν ὄχι ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν μας. Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐμπνέεται τις ἀπὸ νέας ἰδεαλιστικὰς ἀρχάς, θὰ ἤρκει νὰ εἶναι διπλωμάτης παλαιοῦ τύπου ὅπως ἀντιληφθῇ πάραυτα, ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὐδοκιμήσῃ μία ἐπιθετικὴ πολιτική, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀπητεῖτο ὅλη ἡ πολιτικὴ προσήνεια. Ἀπητεῖτο πρὸ παντὸς ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐν πλήρει εἰκοσιῷ αἰῶνι δὲν δύναται νὰ ὑποδουλωθῇ λαὸς ἄνευ τῆς θελήσεώς του. Ἂν ἠδύνατο νὰ ἀντιληφθῇ τοῦτο ὁ ἐντιμώτατος Σονῖνο, θὰ κατηύθυνε τὰς Ἰταλικὰς βλέψεις πρὸς ἀσφαλεστέρας κατευθύνσεις.

Ἂν δὲν ἠκολουθοῦμεν καὶ ἂν ἐπεκρίναμεν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν μας ὑπουργοῦ, τὸ ἐπράξαμεν διότι εἴχομεν τὴν γνώμην ὅτι εἰς ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ ὕψιστα συμφέροντα τῆς χώρας εἰς ἀλλᾶς συνθήκας βασιζομένας ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως τῶν ἄλλων, ἀντὶ ἑνὸς ἰδίου ἔργου συνεχοῦς, ἐπιμόνου καὶ ἀδιαπτώτου.

Τὸ ἐλάττωμα ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἐντιμώτατος Σονῖνο δὲν ἐγνώριζε νὰ περιβάλῃ μὲ κάποιαν πανουργίαν τὰς συνθήκας. Ἦτο εἷς μέριος δικηγόρος ὅστις ἄφηνε τὴν ὁδὸν ἀνοικτὴν εἰς τὰ σχέδια οἱουδήποτε ἀντιπάλου, ὅστις θὰ ἐπεδίωκε νὰ ἀνατρέψῃ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν διάταξιν.

Καὶ τὸ εἴδομεν πρὸ τινος ἀκόμη, ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν ἀνακωχὴν ὅταν ὁ ἐντιμώτατος Σονῖνο ἐξυπνῶν ἐκ τοῦ τετραετοῦς ὕπνου του ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ζωὴν ἐκεῖ ὅπου τὴν ἀφῆκε κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1915 καὶ ἐφαντάσθη ὅτι θὰ ἤρκει νὰ σύρῃ ἐκ τοῦ πλήρους κονιορτοῦ συρταρίου του τὰς δύο κιτρινισμένας συναλλαγματικὰς, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν πληρωμήν των. Δὲν ἠσχολήθη νὰ μάθῃ προηγουμένως μήπως ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο μεταβολή τις, ἢ ἂν τις ἐκ τῶν ὀφειλετῶν ἔχασε κάτι ἐκ τοῦ ἀξιοπίστου του.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μαρμάρινος Σταυρὸς εἰς τοὺς εὐζώνους τῆς Σμύρνης

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Νεκροταφείου εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, πρὸς τοὺς κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Σμύρνης πεσόντας 2 εὐζώνους ἔστησεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῶν μεγαλοπρεπῆ μαρμάρινον σταυρόν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐπέγραψε τὸ ἀκόλουθον ἐπίγραμμα ὑπενθυμίζον τὸ τῶν Θερμοπυλῶν:

«Ὦ ξένε! Εἰδοποίησε τὴν Πατρίδα μας, ὅ-

ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Διοβάζω τὸ πειστικὸν ὑπόμνημα τῶν ἑταίρων τοῦ κτηματικοῦ συνδέσμου καὶ καταλήγω εἰς τὸ συμπέρασμα.

ΔΕΛΤΙΑ

ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ

μεταγωγικὰ διὰ Ρουμανικοὺς λιμένας ὅπως μεταφέρωσιν ἐκεῖθεν τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τὸν κατελθόντα ἐκ Ρωσσίας.

Ὁ κατὰ τῶν Μπολσεβίκων δράσας στρατός μας ἐπεδείξατο ἀνδρείαν καὶ μαχητικότητα ὑπέροχον ἀποσπάσας ἐπανειλημμένως τὸν θαυμασμὸν καὶ τοὺς ἐπαίνους τῶν Συμμάχων Ἀρχηγῶν του.

Οἱ πολεμισταί μας ἀπέδειξαν ὅτι ὁπουδήποτε καιᾶν ταχθῇ ὁ Ἕλλην στρατιώτης εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς γῆς καὶ ἂν κληθῇ ὑπὸ τῆς φωνῆς τῆς Πατρίδος του ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν του μὲ αὐταπάρνησιν καὶ ἡρωϊσμόν.

Οἱ ἀγῶνες τῶν στρατιωτῶν μας τῆς Οὐκρανίας ἠμείφθησαν. Ἡ Ἑλλὰς συμμεταλαχοῦσα εἰς τὴν κατὰ τῶν Μπολσεβίκων ἐκστρατείαν ἀνῆλθεν εἰς περίοπτον θέσιν μεταξὺ τῶν συμμάχων καὶ θὰ ἀμειφθῇ διὰ τῆς πραγματοποιήσεως ὅλων τῶν ἀξιώσεων της.

Καλῶς νὰ μᾶς ἔλθουν οἱ γενναῖοι μας μαχηταί.

ΠΡΟΣΕΚΛΗΘΗΣΑΝ

ἄρα γε οἱ Τοῦρκοι πληρεξούσιοι εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν, διότι ὡς γράφει ὁ «Κῆρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ συνθήκη τῆς Τουρκίας θὰ προηγηθῇ τῶν ἄλλων κρατῶν.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν ἐκανονίζοντο τὰ ἀφορῶντα τὸ κράτος τοῦτο ζητήματα καὶ ἀπεδίδετο ἡ ἡσυχία εἰς τοὺς ἐπὶ τόσους αἰῶνας καταδυναστευομένους λαοὺς μίαν ὥραν ἐνωρίτερον. Διότι εἰς τὸ κράτος μόνον τοῦτο ἐκ τῶν ἡττημένων ἐξακολουθεῖ ἡ κακοπιστία καὶ ἡ ἀγριότης καὶ γράφονται μὲ αἷμα ἀκόμη καὶ αἱ τελευταῖαι σελίδες τῆς ἱστορίας του.

ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

Σύμμαχοι δὲν ἀπέρριψαν καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἀντιπροτάσεις τῶν Γερμανῶν καὶ παρεδέχθησαν νὰ τροποποιήσουν ἀρχικούς τινας ὅρους τῆς συνθήκης.

Καὶ τὸ ἔπραξαν ὄχι ἐξ ἀδυναμίας οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης ἄλλης, ἀλλὰ μόνον διότι οἱ ὅροι αὐτοὶ ἐθεωρήθησαν λίαν βαρεῖς.

Τὴν συγκατάθεσιν αὐτὴν τῶν Συμμάχων θὰ ἀναγνωρίσουν οἱ Γερμανοί, καὶ μετ' αὐτὴν δὲν πιστεύομεν νὰ θελήσουν ἐπὶ πλέον νὰ ἀναβάλουν τὴν τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης ὑποβάλλοντες νέας προτάσεις...

Διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ εἶναι καθόλου διατεθειμένοι νὰ τοὺς εὐχαριστήσουν.

τι ἐπέσαμεν ἐδῶ, πειθόμενοι εἰς τοὺς νόμους της».

Ὁ Βαλῆς Σμύρνης διὰ τὸν Ἕλληνα Ἁρμοστὴν κ. Στεργιάδην

Ὁ Τοῦρκος Βαλῆς Σμύρνης Ἰτζὲτ βέης προέβη εἰς τὰς ἑξῆς δηλώσεις πρὸς τὸν Μουσουλμανικὸν Τύπον τῆς πόλεως σχετικῶς μὲ τὴν συνεργασίαν ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ κ. Στεργιάδου.

«Ἔσχον συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Στεργιάδου. Εἶνε ἄνθρωπος ἐνεργητικὸς καὶ διπλωμάτης διορατικός. Ἡ συζήτησίς μας ὑπῆρξεν ἐγκαρδιωτάτη. Ὁ κ. Στεργιαδης μοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ θα παραμείνουν.

«Μοῦ προσέθεσε δ' ἐπίσης ὅτι θα μοῦ παράσχῃ βοήθειαν εἰς πάσας τας ὑποθέσεις. Τῷ ὑπέβαλον πλείστας ἐρωτήσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἔλαβε σημείωσιν, ἐπιδεικνύων μέγα ἐνδιαφέρον καὶ ὑποσχόμενος συνάμα να ἀσχοληθῇ τάραυτα μὲ τα ζητήματα ταῦτα. Ἐλπίζω ὅτι δια τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ καὶ, βασιζόμενος πάντοτε ἐπὶ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεώς μου θα ἐπιτύχω εἰς πάντα τα ζητήματα τῶν Μουσουλμάνων. Ἐλπίζω ὡσαύτως ὅτι οὐδεμία διχόνοια θὰ ἀναφυῇ ἐν τῷ μέλλοντι».

Οἱ Ἕλληνες αἰχμάλωτοι

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ κ. Ν. Γεωργιάδης, δικηγόρος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐγκλείσθεὶς ἐπὶ μακρὸν καὶ εἰς Βουλγαρικα καὶ εἰς Γερμανικὰ στρατόπεδα αἰχμαλώτων. Ὁ κ. Ν. Γεωργιάδης συνέταξε μακραν ἔκθεσιν περὶ τῶν διαιοτήτων, ἃς ὑφίσταντο οἱ αἰχμάλωτοι καὶ τῶν ὁποίων μέγα μέρος ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐπίσημον Ἑλληνικὴν ἔκθεσιν τῶν εὐθυνῶν. Ὁ ὁλόκληρος ἡ ἔκθεσις ἐκυκλοφόρησεν εἰς τοῦχος μεταξὺ τῶν μέγάλων περὶ τὴν διάσκεψιν πολιτικῶν.

Ἡ λύσις τοῦ Ἀδριατικοῦ

Εἰς τοὺς κύκλους τῆς Διασκέψεως βεβαιοῦται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριατικῆς εὑρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς αὐτοῦ λύσεως. Ἡ διδομένη λύσις εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὴ δια τὴν Ἰταλίαν, διότι παρέχονται εἰς αὐτὴν πάντα τα στρατηγικὰ καὶ ἐμπορικὰ πλεονεκτήματα ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Ἀδριατικῆς.

Παρὰ τὰς ἐξασφαλίσεις ταύτας, ἐν τούτοις ὁ Ὀρλάνδο, δεχθεὶς κατ' ἀρχὴν, δὲν ἔδωσεν ἀκόμη τὴν ὁριστικὴν συγκατάθεσίν του. Ἀλλὰ καὶ οἱ Νοτιοσλαῦοι, δεσμευόμενοι σημαντικῶς ἐκ τῆς προτεινομένης λύσεως, φέρουν ἀκόμη ἀντιρρήσεις, οἱ πόθοι ὅμως χάριν τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος θὰ ἐκλείψουν.

Ἡ κατάστασις ἐν Βουλγαρίᾳ

Ὁ κ. Ντ, Ἐσπρὲ μετεκάλεσεν τὸν στρατηγὸν Κρετιὲν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀγγλικῆς ἐν Σόφιᾳ ἀποστολῆς στρατηγὸν Μπρίτς. Σκοπὸς τῆς μετακλήσεως ταύτης εἶνε ἡ παροχὴ πληροφοριῶν καὶ ἔκθεσις τῶν ἀντιλήψεών των ἐπὶ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ καταστάσεως, ἥτις κρίνεται καθ' ὅλα ὁμαλή.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἀιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσε προχὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλήσποντος» προερχόμενον ἐκ τῶν νήσων, ἀποπλεῦσαν χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ Χίον Πειραιᾶ.

Κοινωνικὴ κίνησις

Διῆλθε προχθὲς τῆς πόλεώς μας διὰ τοῦ «Ἑλλησπόντου» ὁ μητροπολίτης Λήμνου κ. Στέφανος μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐκλήθη ὡς μέλος τοῦ καταρτισθέντος διὰ τοὺς ἀντιδραστικοὺς, κληρικοὺς δικαστηρίου.

Ἀναχώρησις Μουσικῆς

Ἀναχωρεῖ διὰ Σμύρνην ἡ Στρατιωτικὴ Μουσικὴ μας ὑπὸ τὸν ἀρχιμουσικὸν κ. Ταχτατζῆν καὶ ὑπαρχιμουσικὸν κ. Σταθεσός.

Ἡ φαμφὰρ ὡς πληροφορούμεθα θὰ μετονομασθῇ εἰς Μουσικὴν Φρουρᾶς Σμύρνης καὶ θὰ τέρπῃ τοὺς ἐλευθέρους Σμυρναίους μὲ τὴν γλυκύτητα καὶ ἁρμονίαν της.

Ἡ προχθεσινὴ τοῦ «Φιλοτεχνικοῦ»

Ἡ προχθεσινὴ ἑσπερὶς τοῦ Φιλοτεχνικοῦ Ὁμίλου ἐσημείωσε μίαν ἀκόμη ἐπιτυχίαν, εἰς κόσμον πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡραίου προγράμματός της.

Ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ γράψωμε πολλά. Τὸ μαγικὸ βιολὶ τῆς Δ)ος Φωτεάδου καὶ τὸ πιάνο τοῦ κ. Ἀντωβίτς, ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι εἶχαν λικνίσῃ ἐπάνω εἰς τὰ φτερὰ τῶν αἰθερίων ἤχων τὴν ψυχὴν τοῦ ἀκροατηρίου, ποὺ ξέσπασε σὲ κάθε ἐκτέλεσι, εἰς ἀκράτητα χειροκροτήματα.

Κατόπιν ἐθαυμάσθη τὸ κρύσταλλο καὶ ἡ γλυκυτης τῆς φωνῆς τῆς Δ)ος Χ" Δημητρίου στὴν ἄρια τῆς Τόσκας καὶ στὸ χωριτωμένο τραγούδι τοῦ Σαμάρα, «Τῆς Κοπέλλας τὸ νερό.»

Μετὰ ἦλθε τὸ μονόπρακτο δρᾶμα «Ξαναγιρίζει ἡ Ζωὴ» τοῦ «Sabatino Lopez». Τὸ ἔργον πολὺ φιλολογικὸν καὶ μᾶλλον γιὰ διάβασμα, ὡς μᾶς εἶπον ἡτοιμάσθη σὲ δυὸ μέρες καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Δὶς Μαρίκα Σαββοπούλου ποὺ μὲ τὴν τέχνη της κατώρθωσε νὰ τὸ κρατήσῃ καὶ νὰ ὑποδυθῇ ἕνα τόσο λεπτὸ καὶ δύσκολο ρόλο ἔκανε θαῦμα ποὺ μόνον μιὰ ἐξησκημένη καὶ πρώτης τάξεως ἠθοποιὸς θὰ ἐπετύγχανε. Ὅταν δὲ στὸ τέλος μὲ τὴν ἀγαλλιατώδη καὶ ὀνειρώδη ἐμφάνισίν της ὡς Ἑλλὰς, ἀπήγγειλε τὴ «Σημαία μας» τοῦ ποιητοῦ Γ. Σημηριώτη, τὰ χειροκροτήματα καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἀκροατηριου, ἦταν τόσος ποὺ τὴν ἠνάγκασε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀπαγγελίαν.

Εὖγε στὸ Φιλοτεχνικὸ ποὺ μᾶς χαρίζει τέτοιες καλλιτεχνικὲς ἑσπερίδες.

Ἐκ Κυδωνιῶν

Κυδωνίαι 26

Ἀφίκετο προχθὲς εἰς τὴν πόλιν μας ὁ πολυφίλητος ἀρχιερεύς μας κ. Γρηγόριος τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθη ὁ λαὸς Κυδωνιῶν ἐνθουσιωδέστατα.

Χθὲς ἀφίκετο ὁ Γ. Διοικητὴς Λέσβου κ. Χρυσοβελώνης μετὰ τῆς ἀξ. κυρίας του ἀνεχώρησεν δ' αὐθημερὸν διὰ Μυτιλήνην.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν οἱ προχθὲς ἀφιχθέντες ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ.

Ἡσυχία ἄκρα καὶ τάξις.

Ἐκλεκτοὶ ἀρραβῶνες

Ἐν Πολιχνίτῳ ἐτέλεσαν τοὺς ἀρραβῶνάς των ὁ κάλλιστος καὶ ἀξιόλογος ἐπιστήμων ἰατρὸς Θεόφιλος Εὐσ. Σάκκης καὶ ἡ χαριτόβρυτος καὶ διὰ πλείστων προτερημάτων πεπροικισμένη Δ)ὶς Ἀφροδίτη Δ. Χ" Χαλακατέβα ἀμφότεροι γόνοι τῶν εὐγενεστάτων οἰκογενειῶν τῆς Κοινότητος Πολιχνίτου.

Τοῖς οὕτως εὐαρμόστως μνηστευθεῖσι συγχαίροντες εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν διὰ τοῦ Ὑμεναίου ἕνωσιν. Π. Ε. Κ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 11990 **ΑΘΗΝΑΙ 25 Μαΐου**

Συζήτησις περὶ ἐξοπλισμῶν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέπτυξε τὰς ἀντιλήψεις του σχετικῶς μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐντύπωσις τοῦ Τετραμελοῦς ὑπῆρξεν εὐνοϊκή.

Ἡ συνθήκη τῆς Τουρκίας

Ὁ «Κῆρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης φρονεῖ ὅτι ἡ συνθήκη μετὰ τῆς Τουρκίας θὰ προηγηθῇ τῶν ἄλλων Κρατῶν. Βεβαιοῖ συνάμα ὅτι ἡ Κων)τολις θὰ διεθνοποιηθῇ.

Τροποποιήσεις εἰς τὴν Γερμανικὴν συνθήκην

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων ἐδέχθη τροποποιήσεις εἰς τὴν μετὰ τῆς Γερμανίας συνθήκην σχετικὰς μὲ τὰ σύνορα τῆς Πολωνίας καὶ τὰς ἀνθρακούχους περιοχὰς τῆς κοιλάδος τοῦ Σάαρ.

Τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα

Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι κατόπιν ἐκτάκτου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συγκροτηθέντος ἐκεῖ, ὁ προεδρεύσας αὐτοῦ Ὑπουργὸς ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους διὰ νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ Ὀρλάνδο.

Βεβαιοῦται ὅτι πρόκειται περὶ ὁριστικῆς λύσεως τοῦ Ἀδριατικοῦ ζητήματος.

Ὁ Ἰταλότυπος διὰ τὰ Δωδεκάνησα

Ὁ Ἰταλικὸς τύπος διαψεύδει τὴν αἰσίαν λύσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν Δωδεκανήσων.

Ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου

Ὁ Κύπριος βουλευτὴς κ. Λανίτης ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπεδέχθη τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιστροφὴ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ Ρωσσίας

Ἀνεχώρησαν μεταγωγικὰ διὰ Ρουμανίαν ὅπως μεταφέρωσιν ἐκεῖθεν τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τὸν δράσαντα ἐν Οὐκρανίᾳ.

Δούζας

Ἐκποίησις Μπιζελέων Ἰαπωνέας

Τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν διακηρύσσει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 30000 ὀκ. περίπου μπιζελίων Ἰαπωνικῶν εὑρισκομένων ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς Τραπέζης, ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους οὓς οἱ πλειοδοτήσοντες θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθησαν ἀνεπιφυλάκτως.

1) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις της καὶ ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς 27 μηνὸς Μαΐου μέχρι τῆς 1ης ἐλευσομένου Ἰουνίου καὶ καθ' ὅλας τας ἐργασίμους ὥρας τῶν ἡμερῶν τούτων.

2) Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῆς μιᾶς (ἀριθ. 1) δραχ. κατ' ὀκᾶν.

3) Αἱ προσφοραὶ ἐννοοῦνται ἢ δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν ἢ καὶ διὰ κλάσμα αὐτοῦ ὄχι ὅμως καὶ μικροτέρου τῶν τριῶν χιλιάδων ὀκάδων.

4) Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τοῖς μετρηθεῖσι ἐπ' ὀνόματι τοῦ προσενεγκόντος περισσότερα ὅστις καὶ ὑποχρεοῦται νὰ παραλάβῃ τὸ ἐμπόρευμα ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του.

5) Ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς κατακυρώσεως δύναται ἐκ τοῦ τυχὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ ἐναμείναντος ὑπολοίπου νὰ προμηθευθῇ πᾶς ὁ βουλόμενος ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν τρισχιλίων ὀκάδων.

6) Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἐγκειται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφοδιασμοῦ Λέσβου, δικαιουμένου κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ αὐτήν.

Μυτιλήνη τῇ 23)5 Ἰουνίου 1919.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ὑποκατάστημα Μυτιλήνης

Ἐκποίησις Γάλακτος «Νεστλὲ»

Τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 200 περίπου κιβωτίων γάλακτος Νεστλὲ εὑρισκομένων ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς Τραπέζης ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους οὓς οἱ πλειοδοτήσοντες θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθησαν ἀνεπιφυλάκτως.

1) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις καὶ ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς 27 ὀδεύοντος μηνὸς Μαΐου μέχρι τῆς 1ης ἐλευσομένου Ἰουνίου καὶ καθ' ὅλας τας ἐργασίμους ὥρας τῶν πέντε ἡμερῶν τούτων.

2) Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν (ἀριθ. 70) δρ. κατὰ κιβώτιον.

3) Αἱ προσφοραὶ ἐννοοῦνται δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν ἢ καὶ διὰ κλᾶσμα αὐτοῦ οὐχὶ ὅμως μικροτέρου τῶν τεσσαράκοντα πέντε κιβωτίων.

4) Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τοῖς μετρηθεῖσι καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ προσενεγκόντος περισσότερα ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ παραλάβῃ τὸ ἐμπόρευμα ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του.

5) Ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς κατακυρώσεως δύναται ἐκ τοῦ τυχὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ ἐναπομείναντος ὑπολοίπου νὰ προμηθευθῇ καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος ποσὸν ὅμως οὐχὶ κατώτερον τῶν τεσσαράκοντα πέντε κιβωτίων.

6) Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἐγκειται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφοδιασμοῦ Λέσβου δικαιουμένου κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ αὐτήν.

Μυτιλήνη τῇ 23)5 Ἰουνίου 1919.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ὑποκατάστημα Μυτιλήνης

— Διὰ τελευταίαν φορὰν ἀπόψε στὸν «Ἀλκαῖον» θὰ παιχθῇ «Τὸ Ἄγνωστον δρᾶμα» μὲ τὸν Ζαλαμὸρ καὶ τὴν Ζαλαβὴ ὡς χορεύτρια.

— Σήμερον στὸ «Πατὲ» ὁ «Χωρισμὸς» μὲ τὴν Ρομπίν. Τὴν Πέμπτην ὁ Μὲξ Λίντερ κατάσκοπος νέα ὅλως κωμωδία.

Δήλωσις

Φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἀξ. πελατείας μου καὶ ἐν γένει τοῦ κοινοῦ Μυτιλήνης καὶ τῶν περιχώρων ὅτι εἰς τὸ κατάστημά μου ἔφθασαν ὅλα τα εἴδη τῶν κλωστῶν, ἤτοι κουβάρια, καρούλια βαμβακάκια καὶ νήματα ὅλων τῶν χρωματισμῶν, εἰς τιμὰς πολὺ εὐθυνάς.

Μυτιλήνη 23 Μαΐου 1919

3—15 **Εὐστρ. Δώριτζας**

Κατάλληλος εὐκαιρία

Εἰδοποιῶ τὸ ἀξιότιμον κοινὸν τῆς Μυτιλήνης καὶ περιχώρων ὅτι ἕνεκα πληθώρας ὑλικοῦ ὅπου μοῦ ἔφθασε κατ' εὐθεῖαν ἐξ Ἀγγλίας, εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Κλινικὴ ὀδοντοϊατρικὴ Ι. Κωστοπούλου, ὁδὸς Ἁγίου Θεράποντος ἀπέναντι τοῦ Νοσοκομείου θὰ ἐργασθῇ μὲ τιμὰς ὅπως εἰργάζετο καὶ πρὸ τοῦ πολέμου.

16—25

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΣΑΡΛΙΤΖΑ ΠΑΛΑΣ

ΘΕΡΜΗΣ — ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Μὲ ὅλας τὰς ἀνέσεις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς μέσα σὲ μεγάλο καὶ ὡραῖο κῆπο, μὲ δωμάτια εὐάερα, περιποίησιν πρόθυμον, καὶ ὅλα ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ περάσῃ κανεὶς μίαν εὐχάριστον διαμονήν.

Περιέχει τὰς πλέον ὀνομαστὰς θερμοπηγὰς τῆς Ἀνατολῆς διὰ τὰς θεραπευτικάς των ἰδιότητας εἰς τὰς παθήσεις τοῦ ἀρθριτισμοῦ, ρευματισμῶν, χλωρώσεως, ἀναιμίας, ψαμμιάσεως κλπ.

Μὲ θαλάσσια λουτρά. Κυνηγετικὰς ἐκδρομὰς καὶ ἁλιευτικὰς διὰ λέμβων.

Μαγειρικὴ ἐκλεκτή. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

ΣΗΜ. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ξενοδοχείου παρακαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐνοικιάσωσι δωμάτια ὅπως συνεννοοῦνται προηγουμένως μετ' αὐτῆς.

Διεύθυνσις Ἐπιστολῶν:

Διεύθυνσιν Ξενοδοχείου
Σάρλιτζα Πάλας
Μυτιλήνην

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΑΓΝΑ ΠΟΤΑ
τοῦ ἐργοστασίου **Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ**
Ὁδὸς Ἀγορᾶς κάτωθεν Ἀγ. Θεράποντος
Μία δοκιμὴ μόνον σᾶς ἀρκεῖ.

Ἔφθασαν εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον Πιτέλη καὶ Σαλβαγᾶ τὰ φημισμένα κρασιὰ Ἀχαΐας καὶ λουκούμια Σύρου.